

Berucht, beroemd, bejaard

Blijspel in drie bedrijven

door

JOLANDA VAN DER MEIJDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BERUCHT, BEROEMD, BEJAARD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOLANDA VAN DER MEIJDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Opa Bob - man, 84 jaar

Oma Neesje - vrouw, 80 jaar

Oma Klarie - vrouw, 80 jaar

Zuster Agaat - vrouw, 45 jaar

Zuster Marion - vrouw, 18 jaar

Peter - man, 17 jaar

Marcel - man, 17 jaar

Agent Piet - man, 30 jaar

Groenteboer Klaas - man, 50 jaar

DECOR:

Het stuk speelt zich af op een pleintje voor een bejaardentehuis. Achter zien we een raam en een deur van dat tehuis. Het is allemaal erg kaal. Er staan alleen een paar geraniums voor het raam. Midden op het plein staat een fontein, die niet werkt en ook scheef staat. Links kan men op en af, daar is het dorp. Rechts is een groenteboer. Er kunnen een paar kratten met groente buiten staan en daarboven hangt een luifel. Er is een deur om de groentezaak in te gaan. Men kan recht (voor) ook nog af. Voor het raam van het tehuis staat een bankje en ook voor de fontein staat een klein bankje.

SPEELDUUR:

Ongeveer anderhalf uur.

TIJD:

Het is zomer, heerlijk weer.

1^e bedrijf: maandagochtend

2^e bedrijf: maandagmiddag

3^e bedrijf: een week later maandagmiddag

PERSOONBESCHRIJVING:

OPA BOB: Bejaarde man die zich nog helemaal niet oud voelt. Heeft nog zin in het leven en wil er iets gezelligs van maken. Loopt met een stok

OMA NEESJE: Leuke oude vrouw, beetje doof. Is een beetje verlegen. Loopt ook met een stok.

OMA KLARIE: Mopperige oude vrouw, slechtziend. Heeft een enorme bril op. Loopt met een rollator.

ZUSTER AGAAT: Ouderwetse, strenge vrouw, die vast wil houden aan tradities en regels.

ZUSTER MARION: Jong verlegen meisje, gek op de mensen die zij verzorgen moet, vooral op Opa Bob.

PETER: Kleinzoon van Opa Bob, lieve zorgzame jongen. Ook nogal verlegen.

MARCEL: Brutale vlegel, houdt niet van oude mensen.

AGENT: Eerlijke man.

BURGEMEESTER: Man die erg trots is op zijn dorp.

GROENTEBOER KLAAS: Hardwerkende man. Heeft moeite het hoofd boven water te houden en probeert er van alles op te verzinnen, maar is daar niet zo goed in.

EERSTE BEDRIJF

Het is vroeg in de ochtend. Opa Bob zit op het bankje.

PETER: (*op links met rugzak*) Morge Opa!

OPA: Ha jongen, goedemorgen. Heb je er nog aan gedacht?

PETER: Natuurlijk Opa. (*pakt rugzak, haalt er een tijdschrift uit*)

Volgens mij staan hier genoeg leuke reisjes in.

OPA: Geweldig. Ik moet er nodig weer eens tussenuit.

PETER: Krijg je het weer benauwd?!

OPA: Ach Jong, ik ben nog lang niet oud genoeg om de hele dag achter de geraniums te zitten.

PETER: (*wijst naar het raam*) O, vandaar dat u zo graag op dit bankje zit... vóór de geraniums.

OPA: Ik wil niet eens in de búúrt van die krenge zitten. Niet erachter en ook niet ervoor.

PETER: U heeft groot gelijk Opa, u moet van het leven genieten zolang het nog kan. Bovendien... u bent nog niet eens negentig!

OPA: Precies! Zou je denken dat Neesje met me mee wil?

PETER: Neesje? Vindt u die leuk?

OPA: Ze ziet er goed uit toch?!

PETER: Voor háár leeftijd misschien wel.

OPA: Het zou zo heerlijk zijn om samen met een lieve vrolijke vrouw een reis te maken door de Ardennen. Of samen naar Parijs. Wat zou jij doen?

PETER: Eerst een baantje zoeken, want met het beetje zakgeld dat ik krijg kom ik niet ver.

OPA: (*lacht*) Jou tijd komt nog wel jongen. Kom je vanmiddag nog even langs?

PETER: Ik moet eigenlijk heel hard gaan leren. Volgende week heb ik weer tentamens.

OPA: (*knipoogt*) Marion komt vandaag weer.

PETER: (*lacht*) Goed, jij wint.

OPA: Mooi zo. Tot vanmiddag dan!

PETER: Tot vanmiddag! (*af rechts, Opa zwaait hem na met stok*)

OPA: Wat een jong is 't ook. Doet me denken aan de tijd dat ik zelf een puber was. Geen cent te makken, tot over de oren verliefd op een aardig deerntje en zo verlegen als maar kan.

KLAAS: (*op rechts, ziet Opa*) Goedemorgen Bob, het lijkt weer een mooie dag te worden, wat jij?!

OPA: Ik denk het ook.

KLAAS: (*kijkt op horloge*) Je bent er trouwens wel vroeg bij vanmorgen.

OPA: Ach, ik doe de laatste tijd geen oog dicht.

KLAAS: O jee, is het weer zo ver?

OPA: Ja, het is weer zo ver.

KLAAS: (*lacht*) Ik ben benieuwd hoe je de boel dit keer op stellen gaat zetten.

OPA: Kan ik weer op je rekenen?

KLAAS: Op mij altijd! Dat weet je toch?! (*opent winkel, af*)

OPA: Mooi, hij heeft tenminste een rijbewijs. (*moppert*) Had ik ook nog gehad als die nare Agaat 'm niet ingepikt had.

MARION: (*ondertussen op links, lachend*) Wat zit u te mokken op de vroege ochtend?

OPA: (*vriendelijk*) Ha die Marion, goedemorgen. Ik mopper niet echt hoor, ik mis gewoon zo af en toe mijn rijbewijs.

MARION: Tja, ik denk niet dat Zuster Agaat die nog terug gaat geven.

OPA: Flauw.

MARION: (*lacht*) Als u niet tegen de fontein was gereden had zij 'm niet afgepakt.

OPA: Eén botsinkje!

MARION: Die fontein was het pronkstuk van ons plein en nu doet ie het niet meer.

OPA: Pronkstuk?! Dat verroeste ding?

MARION: U had ook best iets beter uit kunnen kijken. U reed ook Klaas zijn groentestalletje omver.

OPA: Maar Klaas hoor je daar niet over!

MARION: Nee, die was eindelijk een keer van al zijn groente af. Hij raakt het de laatste tijd aan de straatstenen niet kwijt.

OPA: Daar zouden we eigenlijk iets aan moeten doen.

KLAAS: (*met kistje groente op winkel*) Waar moeten we iets aan doen?

OPA: Aan die Supermarkt die ze hier in het dorp gebouwd hebben. Eerlijke hardwerkende mensen zoals jij worden de dupe van dat moderne gedoe.

MARION: Ik dacht dat u juist graag met de tijd mee wilde gaan?!

OPA: O, dat wil ik ook best, maar niet zó ver.

KLAAS: Nou, ik heb toevallig een plan om de zaak weer nieuw leven in te blazen.

MARION: O ja? Wat voor plan?

KLAAS: (*zet kratje voor winkel, komt dichterbij*) Ik dacht: als je wilt dat er klanten blijven komen in je zaak, dan moet je bij de jeugd beginnen, toch?!

MARION: En hoe wil u die jeugd bereiken?

OPA: Nodig je ze allemaal uit in je zaak?

KLAAS: Nee, daar is mijn zaak veel te klein voor. Ik ga naar de school

en ga de jeugd in de kantine vertellen over groente en fruit en hoe goed die voor je zijn.

MARION: Ik wil niet vervelend doen hoor, maar ze hebben daar een kantine met frikadellen en friet en noem maar op. Als ze moeten kiezen tussen een vette hap en fruit... dan maakt u geen schijn van kans.

KLAAS: (*teleurgesteld*) Zou je denken?

MARION: Helaas. Ik denk dat je toch iets anders moet verzinnen.

KLAAS: Jammer. (*sjokt af winkel*)

OPA: Arme kerel.

MARION: Hij verzint nog wel wat.

OPA: Oja, hij verzint elke dag een waardeloos plan dus hij zal er morgen ook wel weer één hebben.

MARION: Niet zo pessimistisch. Het komt vast goed. Hij zit hier al ruim vijfentwintig jaar. Die krijgen ze hier heus niet zomaar weg.

OPA: Als het aan mij ligt in ieder geval niet.

MARION: Zo mag ik het horen. Wie weet verzint ú wel iets om Klaas te helpen. (*kijkt op horloge*) Nu moet ik echt naar binnen, anders ben ik te laat. En je weet hoe Zuster Agaat denkt over laatkomers.

OPA: Ga dan maar gauw meissie. (*grijpt haar nog even bij de arm*) Kan je mijn ontbijt misschien hier buiten regelen?

MARION: Wat denkt u zelf?

OPA: Vindt Agaat niet goed?

MARION: Precies! U komt zo gewoon gezellig naar binnen. (*af achter*)

KLAAS: (*op winkel met weer een kratje fruit, terwijl hij het neer zet, mopperend*) Weer geen goed idee. Schiet niet op zo. Wat moet ik nou beginnen?!

OPA: Niet zo mopperen Klaas. Het is een prachtige dag. Met een beetje geluk hebben de mensen vandaag zin in een wandeling en komen ze onderweg gelijk wat verse groente halen.

KLAAS: (*niet al te enthousiast*) Ik mag het hopen.

AGENT: (*op rechts*) Ha die Klaas, goedemorgen.

KLAAS: (*mat*) Morge.

AGENT: Hoe staan de zaken er voor?

KLAAS: Nog niet veel beter dan gisteren.

AGENT: Die verrekte supermarkt ook!

KLAAS: Ik dacht de eerste weken nog dat het wel mee viel. Alle vaste klanten bleven wel komen. Maar helaas vond iedereen het al snel veel gemakkelijker om alle boodschappen in één keer bij de supermarkt te halen. Ze hebben daar een hele grote groente en fruit afdeling heb ik gehoord. Waarom zou men dan nog dat hele eind lopen naar mijn winkeltje?

AGENT: Nou, ik blijf klant hoor. Aan mij is zo'n drukke winkel niet besteed. Ik hou er trouwens ook niet van om met z'n allen in de rij te staan voor de kassa. Sta je met z'n allen te wachten tot je eindelijk mag betalen. Alsof dat zo'n feest is!

OPA: Dat voordeel heb je in ieder geval Klaas...geen wachtrijen!

KLAAS: Heel leuk Bob, je wordt weer bedankt!

AGENT: Het komt vast nog wel goed. Vroeg of laat gaan de mensen toch weer voor kwaliteit en dan komen ze vanzelf weer bij jou terecht. Doe mij trouwens maar twee zure appels en een banaan.

OPA: (*sarcastisch*) Nou Klaas, de eerste grote bestelling van vandaag heb je al binnen.

AGENT: Hé, ik bestel tenminste nog wat. Bovendien kom ik vanavond weer langs om de groente voor het avondeten te halen.

KLAAS: Ik heb hele mooie sperziebonen op het moment.

AGENT: Mooi, hou dan maar een pondje voor me achter, oké?!

KLAAS: Komt voor elkaar. (*doet ondertussen twee appels en een banaan in een zakje*) Kijk eens, da's dan tachtig cent.

AGENT: (*pakt geld uit zijn broekzak*) Het wisselgeld mag je houden.

OPA: Tjonge, wat gul zeg!

AGENT: (*verbaasd*) Wat heeft hij vandaag?

KLAAS: Het is weer eens zo ver.

AGENT: Je bedoelt...

KLAAS: Ja, dat bedoel ik.

AGENT: O, dan snap ik het. (*Klaas af winkel*) Nou Bob, heel veel sterkte dan. (*lollig*) Doe de groetjes aan Agaat hè?! (*af links*)

OPA: (*papagaaiend*) Doe de groetjes aan Agaat hè?! Nou, ik hoop dat ik Agaat niet tegenkom vandaag want dan...

AGAAT: (*ondertussen op links*) Want dan wat?

OPA: (*kijkt verschrikt om*) O eh... Morge Agaat, lekker weertje hè?!

AGAAT: U weet toch dat niemand voor het ontbijt naar buiten gaat?

OPA: Ik wel.

AGAAT: Blij dat u dat weet.

OPA: Nee, ik bedoel dat ik wel voor het ontbijt naar buiten ga.

AGAAT: En u weet ook dat het tegen de regels is.

OPA: Ik hou niet van regels.

AGAAT: Blijft u de hele dag zo eigenwijs?

OPA: Ja.

AGAAT: Mooi, dan kunt u het ontbijt wel vergeten.

OPA: (*staat op*) Ho, wacht, ik het enorme trek.

AGAAT: Jammer. (*snel af achter*)

OPA: (*wil deur open doen, maar dat lukt niet*) Verrek, dat mens heeft de deur op slot gedaan. Wat een snertfiguur is het ook!

AGAAT: *(door het raam)* Dat hoorde ik! De koffie kunt u ook wel vergeten!

OPA: *(gaat weer op bankje zitten, gromt)* Bah, dit dreigt een echte rottag te worden. En het begon nog wel zo goed met die reisgids. *(pakt reisgids die hij eerder op het bankje had gelegd)* Dan maar verder neuzen en me verlekken aan plaatjes van Verweggistan. Palmbomen en cocktails en... naja, daar ben ik misschien toch iets te oud voor.

MARCEL: *(op links met rugzak, kijkt op horloge)* Shit, ik ben te laat.

OPA: Ben je te laat voor school?

MARCEL: Veel te laat.

OPA: Ik hoop dat je niet een Agaat als lerares hebt.

MARCEL: Een wat?

OPA: Een Agaat. Da's het opperhoofd van deze bejaardensoos hierachter. Een echte dragonder is het.

MARCEL: *(niet echt onder de indruk)* Daar ben je dan mooi klaar mee ouwe. *(rechts af, pikt onderweg een appel mee)*

OPA: Wat een brutale vlerk zeg! Dat de jeugd van tegenwoordig geen 'u' meer tegen me zegt, vind ik nog tot daar aan toe. Maar me zomaar 'ouwe' noemen, dat gaat me te ver.

KLAAS: *(ondertussen op winkel met krant, lacht)* Wie noemt je een 'ouwe', ouwe?

OPA: Een brutaal gozertje dat net voorbij kwam.

KLAAS: Ach, hij bedoelde er vast niets verkeerd mee.

OPA: Nee, dat zal wel. Hij bedoelde er waarschijnlijk ook niets verkeerd mee toen hij een appel van je mee nam zonder die te betalen.

KLAAS: *(boos)* Wat? De brutale vlerk! *(kijkt om het hoekje of hij 'm nog kan zien)*

OPA: Zie je nou wel, zei ik toch?!

KLAAS: Verkoop ik al zo weinig en dan jatten ze het nog mee ook. Bah! *(terug naar Bob)* Heb jij trouwens zin in de krant?

OPA: Best. Ik zit hier voorlopig toch nog wel even.

KLAAS: Waarom? Moet je niet naar binnen toe voor het ontbijt?

OPA: Agaat heeft de deur op slot gedaan. Ik krijg geen ontbijt. Ik ben gestraft als een kleutertje.

KLAAS: *(lacht)* Dan heb je je vast ook als een kleutertje gedragen. *(geeft hem de krant)* Je kan natuurlijk altijd een lekker fruitontbijt nemen.

OPA: Je weet dat ik niet zo'n fruittype ben... Naja, doe me maar een appel dan.

KLAAS: *(haalt een appel)* Twintig cent.

OPA: (*haalt geld uit zijn broekzak*) Het wisselgeld mag je houden.
KLAAS: Dit is twintig cent.
OPA: (*grinnikt*) O, sorry. (*vouwt de krant open voor zijn gezicht*)
KLAAS: Hij wordt er niet gezelliger op als het weer zo ver is. (*af winkelt*)
NEESJE: (*op achter, gevolgd door Klarie, gaan naar het bankje voor de fontein, langs de groenteboer*) O, wat een heerlijk weertje vandaag!
KLARIE: (*moppert*) Veel te warm.
NEESJE: Misschien kunnen we straks de koffie wel buiten drinken.
KLARIE: Ach nee, dan heb je meteen vliegen erin met dit weer.
NEESJE: Vliegen houden niet van koffie.
KLARIE: Hm. Ik heb toch liever de koffie binnen.
OPA: (*is hen gevolgd*) Dan heb je geluk, want Agaat houdt er ook niet van om buiten koffie te drinken. Dat is niet volgens de regels.
NEESJE: (*kijkt blij verrast om*) Waar kom jij ineens vandaan?
OPA: Ik zat op het bankje naast de deur.
NEESJE: Ik zag je helemaal niet.
KLARIE: Ik zag alleen een krant zitten.
OPA: Precies, dat was ik.
NEESJE: Waarom was je niet bij het ontbijt?
OPA: (*verbaasd*) Heeft Agaat dat niet verteld?
KLARIE: Jawel, maar Neesje heeft het niet verstaan.
NEESJE: (*verlegen*) Ach, ik zag wel dat ze wat aan het vertellen was, maar ik dacht dat het waarschijnlijk niet interessant was. Ik heb dus ook niet echt opgelet.
OPA: (*vrolijk*) Zou ik ook niet doen hoor!
KLARIE: (*tegen Neesje*) Hij was vanmorgen al voor het ontbijt naar buiten gegaan en was ook nog eens eigenwijs tegen Agaat. Voor straf mocht hij niet naar binnen voor het ontbijt.
OPA: En ik mag ook niet naar binnen voor de koffie.
NEESJE: Dan ga ik vragen of we de koffie buiten mogen drinken. Kan jij tenminste ook mee doen.
OPA: (*vrolijk*) Heel slim Neesje! Samen kunnen wij Agaat wel aan!
NEESJE: (*staat op*) Ik ga het gelijk vragen.
KLARIE: Van mij hoeft het niet.
NEESJE: (*reageert niet op Klarie*) Tot zo! (*af achter*)
OPA: Veel succes!
KLARIE: Ik hoop dat Agaat het niet goed vindt.
OPA: Jij mag me niet hè?!
KLARIE: Ook dat, maar ik heb vooral een hekel aan buiten koffie drinken.
OPA: O. Hé Klarie, jij kent Neesje al heel lang, is het niet?!
KLARIE: Al vanaf de lagere school. We zijn hier samen opgegroeid.

OPA: Mooi. Dan weet jij vast wel of Neesje van reizen houdt?

KLARIE: Reizen? Hoe kom je daar nou bij? Op onze leeftijd ga je toch niet meer op reis?!

OPA: Vorig jaar vonden jullie het uitstapje naar de bloembollen velden anders ook erg leuk.

KLARIE: Toen kenden we je nog maar net en het leek ons niet aardig om gelijk te zeggen dat we er niets aan vonden.

OPA: Jullie vonden er niets aan?!

KLARIE: (*sarcastisch*) O gut, heb ik het nou toch gezegd?

OPA: (*geïrriteerd*) Laat ook maar, ik zoek het zelf wel uit. (*terug naar bankje voor het raam, gaat verder met de krant*)

KLARIE: Ik hou niet van die stadslui. Ik snap niet waarom hij zo nodig in óns verzorgingstehuis moest komen wonen.

AGENT: (*op links, slaat tegen de achterkant van de krant*) Ha die Bob!

OPA: Ik schrik me rot man. Weet je niet, dat je oude mensen nooit mag laten schrikken?!

AGENT: (*plagend*) Ik dacht dat jij je nog zo jong voelde?!

OPA: (*mat*) Grappig. Moet jij niet aan het werk? Daar. (*wijst naar het dorp*)

AGENT: Ik ben m'n boterhammen vergeten.

OPA: Heb je niet genoeg aan twee appels en een banaan?

AGENT: Ik niet.

OPA: Als je toch boterhammen gaat halen, kan je er dan ook één voor mij meenemen?

AGENT: Voor jou? Heb jij niet net een ontbijt achter de kiezen?

OPA: Niet gekregen van Agaat... ik was niet aardig genoeg.

AGENT: (*lacht*) Nou, ik zal eens kijken wat ik voor je kan doen. (*loopt langs Klarie*) Goedemorgen Klarie. Heerlijke dag hè?!

KLARIE: Veel te warm voor mij!

AGENT: Die warmte zal wel snel weer over zijn. Het blijft nooit lang warm in ons koude kikkerlandje.

KLARIE: Ik hoop het.

KLAAS: (*op winkel, ziet Agent*) Ha Piet, je komt als geroepen.

AGENT: Oja?

KLAAS: Er is een appel gestolen.

AGENT: (*verbaasd*) Een appel gestolen?

KLAAS: Ja. Volgens Bob kwam er een jongen langs, die zomaar een appel mee nam, zonder daarvoor te betalen.

AGENT: Ach, dat deden wij vroeger, op de markt, toch ook wel eens?!

KLAAS: Ik ben de markt niet. Het is pure diefstal.

AGENT: Weet je wat... als het nog een keer gebeurt zal ik eens gaan praten op school, oké?!

KLAAS: (*niet blij*) Vooruit dan maar.

AGENT: Met dit weer zit er altijd wel iemand op het pleintje, dus getuigen genoeg. Weet je trouwens wel zeker dat er een appel gestolen is?

KLAAS: Denk je dat ik ze elke ochtend tel?!

AGENT: Ik bedoel... misschien heeft Bob het wel bedacht. Wie weet probeert hij je gewoon een beetje te stangen. Tenslotte heeft hij weer eens zo'n bui!

KLAAS: Wie weet. Ik hou de boel in ieder geval goed in gaten de komende dagen. Diefstal kan ik me niet veroorloven.

AGENT: Als er wat is, hoor ik het wel! (*af rechts*)

KLAAS: Hé Bob, hoe zag die jongen eruit?

OPA: (*vanachter zijn krant*) Welke jongen?

KLAAS: Die jongen die een appel mee pikte natuurlijk.

OPA: (*krant omlaag*) O, die. Geen idee. Daar heb ik niet op gelet.

KLAAS: Wat heb ik daar nou aan? Als ie weer langs komt moet je me roepen oké?!

OPA: (*krant omhoog*) Als ik 'm zie.

KLAAS: (*zucht*) Ouwe chagrijn.

KLARIE: (*kijkt om*) Pardon?!

KLAAS: O, sorry, ik had het niet tegen jou Klarie.

KLARIE: Gelukkig maar. Ik hou er niet van als mensen me uitschelden voor chagrijn.

KLAAS: Zou ik nóóit doen. (*terwijl hij af gaat winkel*) Chagrijn!

NEESJE: (*die ondertussen weer op achter kwam*) Wat een stel gezellige mensen vanmorgen! Bob?

OPA: (*krant omlaag*) Hier ben ik!

NEESJE: Agaat vond het een prima idee.

KLARIE: (*draait om*) Dat meen je niet?!

NEESJE: Jawel hoor. Het is zulk mooi weer en bovendien heeft Marion dan de tijd om de vloer van het zaaltje in de boenwas te zetten.

OPA: Da's ook niet fraai. Gaan wij gezellig met z'n allen buiten koffie drinken zodat dat lieve kind zich uit kan sloven?!

KLARIE: Jij bent ook nooit tevreden!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto